

ven være denne Reservefond, og den skal frugtbargøres ved Udlaan efter Reglerne om Sikkerhed for umyndiges Midler eller paa anden Maade, for saa vidt Justitsministeren giver sit Samtykke dertil. Meningene maa i hvert Fald være, at der skal være et Garantibeløb, og at dette skal anbringes paa en saadan Maade, at Sikkerheden svarer til den Sikkerhed, der haves ved Anbringelse af umyndiges Midler. Nu er det fremkommet ad offentlig Vej, at det ikke er Tilfældet, men at det er erstattet med Garantibeviser til et meget betydeligt Beløb. Jeg maa nok ønske, at den højtærede Justitsminister vil undersøge dette Forhold, thi skulde der indtræde en større Kalamitet paa et eller andet Sted, og der saa ikke var Dækning til Stede, var det højt ubehageligt for alle de vedkommende, som i god Tro have indladt sig paa at tegne Forsikringer i det Selskab, som her er dannet. Jeg henstiller derfor til den meget ærede Justitsminister at søge dette Forhold oplyst.

Andreasen: Naar jeg har begæret Ordet, er Grunden navnlig den, at jeg føler mig forpligtet til at rette en Henvendelse til den højtærede Justitsminister. Der blev i sidste Rigsdagssamling fra mange Sider fremsat Opfordring til den daværende Justitsminister om at iværksætte en grundig Undersøgelse af Privatbankens Forhold til forhenværende Justitsminister Alberti og Den sjællandske Bondestands Sparekasse og de sjællandske Landbrugerers Smørekseportforening. Dette Krav om Undersøgelse af Privatbanken har fundet Tilslutning, som jeg nævnedes før, fra mange Sider her i Salen, bl. a. sluttede ogsaa det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) sig til den paagældende Opfordring. Han var dog noget i Tvivl med Hensyn til den daværende Justitsministers Villie til at indlede en virkelig Undersøgelse. Og denne Tvivl fandt ogsaa Udtryk i den Presse, som var denne Regering fjendtligsindet, thi den paagældende Presse sagde, at den Udrensning, Ministeriet Zahle vilde iværksætte, nok skulde vise sig at ville munde ud i dette, at man kun vilde en politisk Hævnaakt mod to forhenværende Ministre og ikke andet.

Jeg tog i forrige Rigsdagssamling som sjællandsk Rigsdagsmand Ordet for at kræve Undersøgelse af Privatbankens Forhold; jeg gjorde det navnlig, fordi jeg stod her i dette Ting bl. a. som Talsmand for mange Mennesker, som have lidt stor

Skade ved hele denne sørgelige Affære. Det var ikke for mig et storpolitisk Spørgsmaal, men et Spørgsmaal om, at de, der vare skyldige eller medskyldige i hele denne Affæres store Omfang, ogsaa skulde drages til Ansvar. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) var, som sagt, noget i Tvivl om den tidligere Regerings Villie til at gaa til Bunds. Det ærede Medlem udtalte her i Tinget ved Finanslovens første Behandling den 3. November — Gengivelsen af det ærede Medlems Udtalelser findes i Folketingstidenden for 1909—10, Sp. 219 —: „Det har været mig højest paafaldende at se, at samtidig med Udsigterne til et radikalt Ministeriums Dannelse og efter Dannelsen af dette Ministerium ere Privatbankens Aktier stegne i Kurs, medens andre Bankaktier ikke samtidig ere stegne. Jeg vil ikke haabe, at dette har sin Aarsag i en begrundet Tro hos Privatbankaktionærerne om, at denne Banks Affærer ville blive behandlede lempeligere under det nye Ministerium end under det gamle. Jeg vil nødig tro det, men jeg vil dog spørge den højtærede Justitsminister, om det ikke er hans Agt at føre Undersøgelsen over Privatbankens Affærer til Bunds, eventuelt ved en kriminel Undersøgelse mod Privatbanken.“ Det ærede Medlem for Horsens Landkreds sluttede med at sige: „For Resten ere Privatbankaktier nu i de seneste Dage atter sunkne i Kurs, men det hænger vel sammen med det Optræk til Proces, som nu synes at skulle komme imellem Sparekassen og Privatbanken.“

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) ønskede altsaa ligesom vi andre en meget grundig Undersøgelse af Privatbankens Forhold. Han var kun, som sagt, noget i Tvivl om, hvorvidt den tidligere Regering vilde gøre Alvor af denne Undersøgelse. Med Hensyn til det ærede Medlems sidste Bemærkninger angaaende Privatbankaktierne og Kursfaldet er det jo en kendt Sag, at Banken hurtigt indvandt det, som den muligvis tabte i de Dage, thi allerede den 16. November sluttede den nedsatte Likvidationskomité et Forlig med Privatbanken. Betingelserne ere almindelig kendte — de vare fremme den Gang, jeg omtalte Sagen. Privatbanken fik afviklet hele sit Forhold med de sjællandske Bønder og Husmænd mod at udrede et Beløb paa 600,000 Kr. Dagen efter, at dette Forlig var sluttet, steg Privatbankens Aktier $4\frac{1}{4}$ pCt., alene den Dag tjentes der paa Privatbankens Aktier paa dette Forlig ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg